

In memoriam A. J. van der Poel

Op zondag 3 april van dit jaar, 59 jaar oud, is Ton van der Poel overleden. Daarmee is een beminnelijk en fijngevoelig collega van ons heengegaan. Juist omdat hij zo beminnelijk was, zich zo weinig op de voorgrond drong, veelal achter de schermen werkte, viel het des te meer op als hij zich een keer heel fel opstelde. Als dat gebeurde was dat vrijwel altijd omdat hij het gevoel had dat zijn bosbouwkundige principes met voeten werden getreden. Voor wie hem niet kende kwam dat soms zeer verrassend.

Zijn verblijf in Zwitserland bij prof. Leibundgut was in zijn beroepsmatige leven een van de hoogpunten en heeft zijn bosbouwkundige denken en handelen in hoge mate bepaald. Ook in zijn persoonlijk leven is die periode voor hem van groot belang geweest omdat hij toen een aantal van zijn beste vrienden heeft leren kennen.

Dat hij achter de schermen hard werkte om te zorgen dat vooral die mensen in zijn omgeving, voor wie dat nodig was, geholpen werden, merkten alleen de mensen die het betrof. Zijn vrienden zullen hem zich niet alleen herinneren als een vakgenoot maar mis-

schien wel vooral als een man van de cultuur: hij was een erudiet mens. Zeer belezen, muzikaal en altijd te vinden voor een diepgaande discussie. Was zijn Zwitserse periode van beslissende betekenis voor zijn bosbouwkundig denken, zijn periode als hoofd van de afdeling Bijzondere Taken in Lelystad was, zonder daarmee ook maar iets tekort te willen doen aan al zijn andere werk, toch wel het hoogtepunt van zijn bosbouwkundige handelen. Hij is degene geweest die de aanleg van het bos in de polders heeft gebaseerd op een duidelijke visie op de eindstadia van dat bos. Er zijn weinig andere voorbeelden in Europa te vinden waar in de harde realiteit van de bosaanleg het uitgangspunt van de Zwitserse bosbouw "Das Ziel steht hoch und fern, der Weg ist hier und heute" zo in de praktijk is gebracht als bij de bosaanleg in de polder. De plannen die hij toen heeft gemaakt zijn nog steeds de leidraad voor de mensen die zijn werk daar nu voortzetten.

Als directeur van De Dorschkamp heeft hij leiding gegeven in de moeilijke periode dat dit instituut van stichting tot overheidsinstelling werd omgevormd. Ook is hij degene geweest die de nieuwe afdeling Landschapsbouw binnen dit bosbouwinstituut heeft zien komen en de kans heeft gegeven zich op eigen kracht te ontwikkelen en een eigen identiteit te krijgen. Hij was van mening dat de tijd nu rijp is voor integratie van die afdeling binnen het instituut.

Binnen de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging heeft Ton van der Poel een actieve en belangrijke rol vervuld, de laatste jaren als voorzitter.

Zakelijk gezien zullen we het werk binnen de vereniging gewoon voortzetten. Alsof er niets veranderd is. Als vriend en collega zullen velen hem blijvend missen.

J. van den Bos